

Úvodem	12
K tomuto vydání	16
Ke zveřejňování přednáškového díla Rudolfa Steinera.....	17

I. ČÁST

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA, Mnichov 22. dubna 1907	21
---	----

Co nám chce Janovo Zjevení říci. První přehled: listy sedmi církvím, sedm pečetí a sedm polnic, sedmihlavá šelma z moře a dvourohá ze země. Číslo 666 a Sorat, démon slunce. Znamení Sorata a znamení Beránka. Sedm planetárních duchů a dvanáct obrazů zvěrokruhu. Kristus je Alfa a Omega, sedm planet se k němu vztahuje jako údy k celému tělu. Pralája a manvantara. Nebeské hodiny. Vývoj člověka od obecné bytosti k jednotlivci. Čtyřčlennost lidských skupinových duší: čtyři apokalyptická zvířata. Dvacet čtyři starců. Apokalypsa je kosmickým vysvětlením světa. Měli bychom na sebe nechat působit posvátné symboly.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA, 1. května 1907	27
---------------------------------------	----

Novozákonní dokumenty jsou iniciačními dokumenty. Křesťanské náboženství je starobylé pravé náboženství. To, co se dříve odehrávalo na mysterijních místech, se poprvé objevuje s Kristem jako vnější fyzická událost. Apokalypsa představuje, jak se starověká mystéria proměnila v křesťanská mystéria. Všechna starověká mystéria shodně ukazují na Toho, který má přijít. Ježíš Kristus jako prvorozený mezi těmi, kdo mohou zvítězit nad smrtí. Křesťanství představuje nejvyšší možnou individualizaci člověka, svobodu člověka jako jednotlivce. Křesťanství je světové náboženství. V křesťanství existují pouze lidé, pouze společenství lidí. Apokalypsa představuje skutečné zasvěcení, od sedmi listů až po pozření knihy.

TŘETÍ PŘEDNÁŠKA, 8. května 1907 34

Pocity a myšlenky k výročí úmrtí Heleny Petrovny Blavatské. Působí jako živá bytost v rámci theosofického hnutí. Nenašel se nikdo vhodnější, kdo by do světa přivedl proud duchovního života, který by mohl osvěžit život lidstva a vytrhnout ho z materialismu, než H. P. Blavatská. Vzpomínka na zesnulého Henryho Steel Olcotta. H. P. Blavatská přinesla vysokou oběť intelektu, oběť intelektu kvůli přicházející duchovní pravdě; je mučednicí mezi velkými mučedníky pravdy. Odpůrci duchovního života našli v roce 1841 nejsilnější útočiště, ovládli velkou část lidstva a uplatňují zde svůj vliv. Zkáza páté rasy vlivem běsnění protichůdných sobeckých sil a války všech proti všem. Je na každém, aby našel spojení s duchovním životem. Každý ze sedmi listů sedmi církvím představuje tajemství vývoje určitého zeměpisného území. List církvi v Efezu a list církvi ve Smyrně. Vývoj fyzického těla u Efezských a vývoj éterického těla v duševní tělo v druhé církvi.

ČTVRTÁ PŘEDNÁŠKA, 15. května 1907 42

Apokalypsa jako iniciační kniha. Znalost fyzické úrovně po všech stránkách, procházení astrální rovinou a vzestup k rovině devachanu. Jak křesťanská mystika popisuje devachanský svět, je popsáno v Apokalypse. V obrazných pečetích k nám přistupuje astrální svět a troubící andělé znamenají harmonii sfér na rovině devachanu. Apokalypsa je však zároveň prorockou knihou: to, co je dnes přítomné na astrální úrovni, se stane v budoucnosti fyzicky reálné. Strašlivé, zemi ničící podmínky budoucnosti. Splynutí člověka s jeho rasou. Pověst o Ahasverovi. Rozdíl mezi vývojem duše a vývojem rasy. Sedm listů je adresováno každému člověku, který musí v různých inkarnacích projít sedmi stupni vývoje. Třetí list hovoří o práci na formování astrálního těla. Spor o Satana. Čtvrtý list je adresován oblasti, kde se projevuje osobnostní citění člověka, kde Já je skutečně aktivním a konajícím článkem. Šestý list je adresován společenství, kde se pěstuje zejména budhi. Sedmý list se týká duchovního člověka. To, co může člověk rozvinout jako astrální

smysly dnes, bude mít jeho fyzické tělo v budoucnu jako fyzické smysly. Jak člověk získal oči. „Zapečetěné“ skutky. Otevření páté pečeti. Zlatá legenda. Strom života a strom poznání. Když křesťanská esoterika mluví o Kristově těle, mluví o planetárním těle Země. Hlavní motiv Apokalypsy.

II. ČÁST

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA, Kristiania (Oslo), 9. května 1909 57

Apokalypsa je jedním z nejstarších dokumentů křesťanství a ve všech dobách byla vykládána mnoha různými způsoby. Tato různá vysvětlení měla vždy charakter subjektivních představ. Theosofie by se měla stát nástrojem k opětovnému duchovnímu pochopení Apokalypsy. Jak Pavel prožil starozákonní zasvěcení a událost v Damašku. Co znamená impuls Kristovy události pro celé lidstvo. Co autor Apokalypsy představuje v sedmi listech neboli dopisech, sedmi pečetích a sedmi polnicích. Apokalypsa je obrazem toho, co křesťanský zasvěcenec prožil.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA, 10. května 1909 62

Duchovní život Atlantánů a to, co se učilo v atlantských věštírnách. Velký sluneční zasvěcovatel slunečního orákula. Zákon spirituální ekonomie. Sbor sedmi svatých rišiů. Starý Zarathustra hlásající učení Ahury Mazdao. Reinkarnovaní Zarathustrovi žáci Hermés a Mojžíš. Zarathas nebo Nazarathos. Rozkvět a rozpad čtyř minulých poatlantských kultur. Sedm „církví“ z Apokalypsy a jejich vztah ke kulturním obdobím. Pohled na budoucí kulturní epochy.

TŘETÍ PŘEDNÁŠKA, 11. května 1909 67

Věk sedmi pečetí. Podstata skupinových duší atlantského věku. Čtyři lidské skupinové duše. Válka všech proti všem a její příprava. Spojení mezi egoistickým usycháním duševních sil a tuhnutím produktivních sil Země. Rozdíl mezi vývojem duše

a tělesným vývojem. Skrze Kristův princip se člověk pozvedá k univerzální lidské lásce. Volání Mistrů moudrosti a souzvuku pocitů. Nikolaité a černý mág Balaám.

ČTVRTÁ PŘEDNÁŠKA, 13. května 1909 72

V sedmi listech neboli dopisech je představena velká epocha poatlantských kultur. První dopis popisuje kulturní epochu, v níž byl vnější svět považován za máju. Ze společenství, které si zachovalo „první lásku“, jsou vyloučeni Nikolaité. Druhý dopis, který poukazuje na dobu Zarathustrovu, nabádá lidi, aby sice obdělávali zemi, ale nestali se otroky hmoty. Třetí list poukazuje na egyptskou kulturní epochu. Ve čtvrté kulturní epoše hrozilo lidstvu nebezpečí, že se ztratí ve smyslovém světě, a proto ho Kristus, který sestoupil na tento svět, musel vykoupit. Kristus ve světě mrtvých. O lidech, kteří splynou s hmotou. „Duchovní smrt“. Meč jako symbol polidštění moci bohů. Svádění k černé magii. Boží moc skryté many. O Buddhově žáku Kašjapovi a pochopení učení Maitreya-Buddhy. Lidé, kteří se spojí s Kristovým impulsem, si odnesou to, co získali jako ovoce svého života, a přenesou to do duchovního světa.

PÁTÁ PŘEDNÁŠKA, 14. května 1909 77

Čtvrté poatlantské období je charakterizováno listem církvi v Thyatirech. Účinek události na Golgotě. Augustin. Věda a arabistika. Chudoba panteismu. Věda mezi scholastiky. Rozdělení na víru a poznání. Veškeré poznání musí být stále více prodchnuto Kristovým principem. Kristus se pak na Golgotě stal elementárním duchem Země. Budoucí člověk bude chápat Zemi jako výraz Krista. Úkoly šestého a sedmého kulturního období, církev ve Filadelfii a Laodiceji.

ŠESTÁ PŘEDNÁŠKA, 15. května 1909 82

Odraz vývoje Země ve velkých zemských epochách a v poatlantských kulturních obdobích. Zhuštění lidských těl a následné inkarnace. Kontrast mezi duševním životem a vnějším životem.

Bdění a spánek. Vnímání duchovního světa duchovností sídlící na Měsíci. Isidina služba ve starém Egyptě. O bytostech mezi Atlantány, které nemusely projít vývojem až k naší husté tělesnosti, se mluví jako o božských postavách, jako o bývalých družích lidí. V indickém období se odráží polární čas, v staroperském hyperborejský čas, v egyptsko-chaldejském lemurský čas a v řecko-latinském atlantská doba. V pátém období není co opakovat; stalo by se bezbožným obdobím, kdyby Kristus neseštopil do fyzického těla Ježíše Nazaretského.

SEDMÁ PŘEDNÁŠKA, 16. května 1909 86

Svatí rišiové. Zarathustra, Mojžíš a Hermés. Éterické tělo praoce Sema a jeho rozmnožené otisky. Melchisedech jako nositel éterického těla Sema. Augustin, Kolumbán, Gallus a Patrik jako nositelé otisku éterického těla Ježíše Nazaretského a František z Assisi jako nositel otisku astrálního těla Ježíše Nazaretského. Mistr Eckhart a Johannes Tauler mluví ze své vlastní zkušenosti jako otisk Já Ježíše Nazaretského. Legenda o Svatém Grálu. Parsifalské duše. Prohloubení porozumění Kristu.

OSMÁ PŘEDNÁŠKA, 17. května 1909..... 91

Jak jasnovidné oko vidí éterické a astrální tělo člověka. Fyzické tělo, éterické tělo a astrální tělo v lemurské a atlantské době. Atlantská potopa. Vyprávění o Noemovi a duze. Skupiny zvířat jako bytosti, které příliš brzy zatvrdly. Jak se oddělily jednotlivé články savců. Ezau a Jákob. V budoucnu se lidstvo vyvine natolik, že bude nosit svou karmu na tváři. Co je dnes přijato, je zapecetěno v duších a bude odpecetěno po válce všech proti všem.

DEVÁTÁ PŘEDNÁŠKA, 18. května 1909 94

Sedm budoucích období po válce všech proti všem a jejich odpecetění. To, čím člověk prošel od doby staroindické, se znovu objeví po válce všech proti všem a je symbolicky znázorněno čtyřmi koňmi a jezdci. V pátém období bude Kristův impuls přijímán s živým porozuměním ve stále nesobečtějším Já a po-

vede ke stále vyššímu duchovnímu životu. Opoziční proud se snaží zahnat Já do materialismu. V šestém období bude člověk ve velké míře zasahovat do vzdušného a světelného prostoru. Ti, kdo se nespojí s duchem, najdou svůj pád v rozpoutaných přírodních silách.

DESÁTÁ PŘEDNÁŠKA, 19. května 1909 98

To, s čím se dnes setkáváme jako s přírodou, je dílem bohů; v budoucnu bude člověk také konat božsko-duchovní činy. Spiritualizovaní a materialističtí lidé. Období poslední velké pozemské kultury: věk polnic. Země v lemurském období. Stav lidstva, až zazní šestá polnice. Opakování oddělení Slunce od Země. Přejít Země a lidstva do astrálního stavu. Kristova síla pocházející ze Slunce získává zpět použitelnou část lidstva a spojuje ji se Sluncem. Sorat, sluneční démon, protivník Kristova ducha. Číslo 666.

JEDENÁCTÁ PŘEDNÁŠKA, 20. května 1909 101

Opětovné produchovnění Země. Nižší astrální svět a jeho vládce, duch Mamon. Luciferští duchové pronikli do astrálního těla člověka svými silami a přivedli ho k nezávislosti; v člověku prošli zástupně tím, čím měli projít na starém Měsíci. Vykoupení luciferských bytostí. Zaostalé luciferské bytosti: první z draků – zaostalí zvířecí lidé: druhé zvíře. Černí mágové se vzdávají tělesné inkarnace pro Sorata. Prorocké předpovědi budoucích planetárních podmínek: jupiterská Země, venušská Země a vulkánská Země. Spása zaostalých lidí. „Pád Babylonu“ a „Nový Jeruzalém“.

DVANÁCTÁ PŘEDNÁŠKA, 21. května 1909 105

Zvláštní vývoj lidského Já v době pobytu na Zemi. Nejdůležitějším impulsem pro vývoj Já byla Kristova událost. Éterická hlava se přesunula do fyzického mozku. Devítičlenná bytost člověka. Transformace vyšších článků lidské bytosti prostřednictvím Já. Proč autor Apokalypsy vypráví tajemství celého vývoje jazykem,

kterému široká veřejnost tak málo rozumí. Všechny theosofické nauky, které můžeme najít v Apokalypse. Proniknutí Já Kristovou silou. Spiritualizace Země. Transformace orgánů člověka. Co nám ukazují rosikruciánské pečeti. Náboženské dokumenty je třeba brát doslova. Theosofie je jediným možným komentářem k Apokalypse.

ODKAZY

Poznámky k ilustracím	112
Sedm apokalyptických pečetí.....	113
Sedm planetárních pečetí.....	120
Poznámky k tomuto vydání.....	127
O prepisech přednášek	128
Poznámky k textu.....	130
Jmenný rejstřík.....	135